

Mikor én még alig tíz éves voltam

D59.98

Fülep Károlyné Magyar Ilona (1929)

Noszvaj, 2016.05.12.

Gyűjtő: Dsupin Pál

Mi - kor én még a - lig tíz é - ves vol - tam,

3
Én már ak - kor há - za - sod - ni a - kar - tam,

5
Meg is kér - tem ti - zen - két lányt, nem jött el,

7
Mind a ti - zen - ket - tő hi - bát lelt ben - nem.

9
2. vszk.-tól a 2. sor első üteme
A má - sik - nak csú - nya vol - tam

Mikor én még alig tíz éves voltam,
Én már akkor házasodni akartam,
Meg is kértem tizenkét lányt, nem jött el,
Mind a tizenkettő hibát lelt bennem.

Az egyiknek kicsi voltam, az volt baj,
A másiknak csúnya voltam, az volt baj,
Harmadiknak, hogy a szemem kékellett,
Negyediknek kacsintásom nem tetszett.

Ötödiknek, hogy nagyon piros voltam,
Hatodiknak, hogy nagyon sápadt voltam,
Hetediknek, hogy nem szép lovon jöttem,
Nyolcadiknak, hogy nem szépen köszöntem.

Kilencediknek.... a gyávaságot
Tizediket.....
Tizenegyediket anyja nem adja
Tizenkettedik nem megy férjhez soha

Így hát nekem, nem szabad megnősülni,
Gyalázattal kell világomat élni,
Gyalázattal nem élem világomat,
Katonának beíratom magamat.

Katona se lettem volna én soha,
Ha az anyám be nem íratott volna,
De az anyám még akkor beíratott,
Mikor engem a bölcsőbe ringatott.